

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVU NA PRISTUP INFORMACIJAMA

Članak 1.

U Zakonu o pravu na pristup informacijama («Narodne novine», br. 172/03.) članak 1. Zakona mijenja se i glasi:

«Ovim se Zakonom uređuje pravo na pristup informacijama koje posjeduju, raspoložu ili nadziru tijela javne vlasti, propisuju načela prava na pristup informacijama, izuzeci od prava na pristup informacijama, postupak za ostvarivanje i zaštitu prava na pristup informacijama, posebne odredbe o tijelima javne vlasti i kaznene odredbe.»

Komentar:

Smisao dopune ovog članka jest da pravilno i u potpunosti odražava pravi sadržaj Zakona. U tom je smislu odredba članka dopunjena odrednicama koje su sadržane u tekstu Zakona i u nazivu kako je sadržan u tekstu.

Članak 2.

Članak 2. Zakona mijenja se i glasi:

«Pravo na pristup informacijama uređuje se radi ostvarivanja i zaštite interesa i prava javnosti da zna, radi osiguravanja slobodnog i demokratskog društva te transparentnog i otvorenog sustava vlasti.»

Komentar:

Izmjenom ovog zakonskog članka spominje se «ostvarivanje i zaštitu interesa i prava javnosti da zna, radi osiguravanja slobodnog i demokratskog društva te transparentnog i otvorenog sustava vlasti» kao cilj Zakona, obzirom se tako postavljaju kriteriji kroz koje se treba prosuđivati svrhu objave informacija, odnosno svrhu dostupnosti informacija. Navedena formulacija iskazuje povezanost reguliranog prava sa ostvarivanjem i zaštitom interesa i prava javnosti da zna, dakle ukazuje se na potrebu i pravo javnosti da sazna informacije tijela javne vlasti, a sve u svrhu ostvarivanja slobodnog i demokratskog društva, transparentnog i otvorenog sustava vlasti, čime se ovo pravo smješta u demokratski okvir slobodnog društva, te u kontekst nadzora sustava vlasti. Ova formulacija tako može bolje poslužiti kao vodič kroz razumijevanje smisla odredbi Zakona i u tom je smislu predložena formulacija bolja od formulacije iz postojećeg Zakona o pravu na pristup informacija, čija odredba vrlo tehnički navodi pravo regulirano Zakonom.

Članak 3.

Članak 3. stavak 1. točka 1. Zakona mijenja se i glasi:

«1) «Ovlaštenik prava na informaciju» je svaka domaća ili strana, fizička ili pravna osoba, kao i subjekt koji može biti nositelj posebnih prava i obveza.»

Komentar:

U članku 3. stavak 1. točka 1. Zakona s kraja treba izbrisati formulaciju «koja zahtjeva pristup informaciji» naprosto stoga što je netko ovlaštenik prava na informaciju i onda kada ne zahtjeva pristup informaciji (primjerice postoji obveza redovitog objavljivanja informacija na internetu, što znači da u toj situaciji nema postavljanja «zahtjeva» za pristupom informaciji, a ipak postoje «ovlaštenici» koji mogu pristupati informacijama.

Umjesto navedene formulacije na kraj valja dodati formulaciju «kao i subjekt koji može biti nositelj posebnih prava i obveza», što je u skladu s odredbama Zakona o parničnom postupku u vezi s institutom ius standi, a odnosilo bi se primjerice na stambenu zgradu, grupu građana i slično.

Članak 4.

Naslov iznad članka 4. Zakona mijenja se i glasi:

«PRETPOSTAVKE JAVNOSTI I SLOBODNOG PRISTUPA TE RESTRIKTIVNOSTI I RAZMJERNOSTI OGRANIČENJA»

Komentar:

Naslov iznad članka 4. obavezno treba promijeniti obzirom sada glasi «Pretpostavke javnosti, slobodnog pristupa i ograničenja» što bi, sasvim nelogično, značilo da istovremeno uz pretpostavku javnosti i slobodnog pristupa postoji i pretpostavka ograničenja. Pridodavanjem formulacije o restriktivnosti i razmjernosti ograničenja formulacija ovog naslova bi dobila puni i pravi smisao odredbe članka Zakona.

Članak 5.

Članak 4. stavak 4. Zakona mijenja se i glasi:

«(4) Iznimno, pravo na pristup informacijama može se ograničiti u slučajevima i na način propisan ovim Zakonom, ako je to neophodno radi zaštite nekog jačeg legitimnog interesa osnovanog na ustavu ili zakonu i nužno u slobodnom i demokratskom društvu.»

Komentar:

U ovom se članku dodaje formulacija «ako je to neophodno radi zaštite nekog jačeg interesa osnovanog na ustavu ili zakonu i nužno u slobodnom i demokratskom društvu» koja služi kao dio testa razmjernosti, odnosno kriterij, u procjeni da li se pravo na pristup informacijama može ograničiti. Polazeći od same Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, a ova je formula sukladna određenim limitacijskim klauzulama pojedinih odredbi te konvencije, formulacija «nužno u slobodnom i demokratskom društvu» predstavlja standard

testa razmjernosti u užem smislu, pri čemu uvrštavanje ove formulacije u postojeći Zakon o pravu na pristup informacijama predstavlja tek jedan od elemenata cjelokupnog testa razmjernosti, koji predstavlja cjelinu u kombinaciji s formulacijom koja se dodaje u članku 6. ovog prijedloga izmjena i dopuna. Ovime se formulacijom ovog članka regulira mogućnost ograničenja i način odnosno uvjete za provođenje ograničenja ovog prava (dakle, potrebno je postojanje nekog jačeg interesa, koji bi bio osnovan na ustavu ili nekom drugom zakonu, a predloženo ograničenje mora biti istovremeno nužno u slobodnom i demokratskom društvu, a što korespondira i okvirima navedenim u članku 2. – Cilj zakona), dok se člankom 6. reguliraju dosezi odnosno vrlo ograničen doseg ograničenja ovog prava.

Također je potrebno naglasiti da su ograničenja prava na pristup moguća jedino po standardima koje utvrđuje Zakon o pravu na pristup informacijama, a ne i po standardima koje bi mogli uvesti drugi zakoni i na taj način zaobići kogentne odredbe o ograničenjima iz članka 8. Zakona o pravu na pristup informacijama.

Članak 6.

U članku 4. Zakona iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

«(5) Svako ograničenje prava na pristup informacijama iz stavka 4. ovog članka mora biti razmjerno naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinačnom slučaju i ne smije se tumačiti na način koji bi doveo do ukidanja ili ograničenja prava na pristup informacijama u mjeri većoj od one predviđene u stavku 4. ovog članka.»

Komentar:

Ovim stavkom postavlja se drugi element testa razmjernosti, koji se nastavlja na dio spomenut u prethodnom članku. Naime ovdje se radi o uređenju okvira ograničenja prava na pristup informacijama, kao ograničenja ustavnog, ljudskog, prava, a na čemu pravo na pristup informacijama počiva. Bez intervencija koje su navedene u ovoj i prethodnoj točki uvelike se narušava cijeli smisao ovog Zakona, odnosno umanjuje se značaj prava na pristup informacijama kao ljudskog i ustavnog prava. Dakle, ograničenje prava na pristup informacijama mora biti razmjerno potrebi za ograničenjem, a što će se procjenjivati u svakom pojedinačnom slučaju (a neće biti određeno otvorenom formulacijom Zakona), a konačan rezultat ograničenja nikako ne smije biti takav da bi ukinuo odnosno potpuno ograničio pravo na pristup informacijama).

Članak 7.

Naslov iznad članka 5. Zakona mijenja se i glasi:

«POTPUNOST, TOČNOST, PRAVODOBNOST I OPŠIRNOST INFORMACIJE»

Komentar:

Ovaj se naslov mijenja kako bi korespondirao tekstu članka 5., a koji tekst se, a kao što je niže-navedeno, također mijenja, uz komentar dan uz taj članak.

Članak 8.

Članak 5. Zakona mijenja se i glasi:

«Informacija koju tijela javne vlasti daju, odnosno objavljuju, mora biti potpuna, točna, pravodobna i opširna.»

Komentar:

U usvojenom Zakonu o pravu na pristup informacijama ispuštene su bitne odrednice pojma informacije kakav se mora ustanoviti ovim Zakonom i koji je bio jedan od vrlo bitnih sastavnica Prijedloga Zakona koalicije nevladinih udruga. Radi se o standardima pravodobnosti i opširnosti informacije koja se čini dostupnom.

Naime, mora se inzistirati na tome da informacija koja nije pravodobna u biti uopće nije informacija koja je od interesa za ovlaštenike. Primjerice, informacija koja bude učinjena dostupnom tek nakon više godina nikako ne može biti osnova temeljem kojeg se u istinski demokratskom društvu mogu donositi odluke.

Nadalje, samorazumljivo jest da informacija mora biti točna i potpuna, kao što u Zakonu i sada stoji. No, potrebno je da pružena informacija zadovolji i dodatni kriterij opširnosti, dakle ne samo da predstavlja potpun odgovor na postavljeni zahtjev, već da sasvim opširno pruži i kontekst u koji se potpuna informacija može smjestiti. Tako, primjerice, na pitanje da li je određeno zemljište građevinsko ili ne, nedovoljno je naprosto odgovoriti da je građevinsko ukoliko je pružatelju informacije poznato da će u kratkom roku pokraj tog zemljišta biti izgrađen deponij otpada, obzirom takva opširna informacija bitno mijenja kontekst potpunosti informacije o građevinskom zemljištu, jer bi tražitelj informacije saznavanjem ovog opširnog konteksta možda donio bitno drugačiju odluku od one koju bi donio temeljem samo potpune, ali ne i opširne, informacije.

Članak 9.

Članak 6. stavak 2. Zakona mijenja se i glasi:

«(2) Tijela javne vlasti ne smiju staviti u povoljniji položaj niti jednog ovlaštenika prava na informaciju time što bi samo njemu, ili njemu ranije nego drugim ovlaštenicima prava na informaciju, omogućili pristup informacijama.»

Komentar:

Ukoliko se zadržava posebna odredba o ravnopravnosti iz stavka 2. ovoga članka, pored opće odredbe iz stavka 1., onda ona ne smije biti ograničena samo na slučaj ranijeg, već i ekskluzivnog davanja informacije. Smisao ove posebne odredbe, naime, nalazi se u zabrani uobičajene prakse ekskluzivnog davanja informacija pojedinim ovlaštenicima kojom se najčešće služe predstavnici medija.

Članak 10.

Članak 8. Zakona mijenja se i glasi:

«(1) Tijela javne vlasti mogu uskratiti pravo na pristup informaciji ako je informacija zakonom ili na osnovi kriterija utvrđenih zakonom proglašena državnom, vojnom, službenom, profesionalnom ili poslovnom tajnom, ako je zaštićena zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka ili ako postoje osnove sumnje da bi njezino objavljivanje:

- 1) onemogućilo poduzimanje mjera i radnji radi sprječavanja i otkrivanja kažnjivih djela ili radi progona počinitelja kažnjivih djela,
- 2) onemogućilo učinkovito, neovisno i nepristrano vođenje sudskog, upravnog ili drugog pravno uređenog postupka, izvršenje sudske odluke ili kazne,
- 3) onemogućilo rad tijela koji vrše upravni nadzor, odnosno nadzor zakonitosti,
- 4) izazvalo ozbiljnu štetu za život, zdravlje, sigurnost ljudi ili za okoliš,
- 5) onemogućilo provođenje gospodarske ili monetarne politike,
- 6) ugrozilo pravo intelektualnog vlasništva, osim u slučaju izričitoga pisanog pristanka autora ili vlasnika.

(2) Ukoliko bi se uskratom pristupa informaciji i donošenjem rješenja kojim se odbija zahtjev ovlaštenika prava na informaciju omogućila ili prikrila povreda ustava ili zakona od strane tijela vlasti, tijela vlasti ne mogu uskratiti pristup informaciji i donijeti rješenje kojim se odbija zahtjev ovlaštenika prava na informaciju pozivajući se na slučaj iz stavka 1. ovog članka. Takva se informacija mora objaviti radi zaštite javnog interesa.

(3) Informacije kojima se uskraćuje pravo na pristup iz razloga navedenih u stavku 1. točki 6. ovoga članka postaju dostupne javnosti kada to odredi onaj kome bi objavljivanjem informacija mogla biti uzrokovana šteta, ali najduže u roku od 20 godina od dana kada je informacija nastala, osim ako zakonom ili drugim propisom nije određen duži rok.

(4) Tijela javne vlasti odobrit će pristup u one dijelove informacije koji se s obzirom na prirodu svog sadržaja mogu objaviti.

(5) Informacije su dostupne javnosti nakon što prestanu razlozi navedeni u ovom članku prema kojima tijelo javne vlasti uskraćuje pravo na pristup informaciji.»

Komentar:

Novo uređenje ovog članka većim dijelom počiva na postojećoj regulaciji Zakona. Ipak novina jest činjenica da su prijašnji stavci 1. i 2. ovog članka spojeni u jedan članak, pri čemu ograničenja prava na informaciju ako je informacija zakonom ili na osnovi kriterija utvrđenih zakonom proglašena državnom, vojnom, službenom, profesionalnom ili poslovnom tajnom, odnosno ako je zaštićena zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka, više nisu apsolutna, dakle ne postoji obveza tijela javne vlasti da uskrati informacije, već postoji samo relativna zaštita, dakle mogućnost takve uskrate jednako kao što je to prethodno postojalo u stavku 2.

Stavak 2. predstavlja uvođenje testa javnog interesa u Zakon o pravu na pristup informacijama, a koji test predstavlja bitnu sastavnicu gotov svih zakona kojim se regulira pravo na pristup informacijama u svijetu.

Test javnog interesa regulira kako u slučaju uskrate pristupa informaciji donošenjem rješenja kojim se odbija zahtjev ovlaštenika prava na informaciju, kojom uskratom bi se omogućila odnosno prikrila povreda ustava ili zakona koju bi počinila tijela vlasti, tijela vlasti ne bi mogla uskratiti pristup informaciji donošenjem rješenja o odbijanju zahtjeva ovlaštenika prava na informaciju, uz poziv na razloge zbog kojih se pristup informaciji može uskratiti.

Naime, takova se uskrate ne smije dopustiti radi zaštite javnog interesa, odnosno javni je interes taj zbog kojeg javnost treba biti informirana o povredi ustava ili zakona počinjenoj od strane tijela vlasti.

Prema testu javnog interesa sama tijela javne vlasti moraju ex ante provjeravati da li njihove uskrate pristupa informaciji mogu prikriti postupanje protivno ustavu odnosno zakonu, a taj test također ima svoju svrhu kod sudskog nadzora, ex post, zakonitosti odluka kojim je tijelo javne vlasti uskratilo pristup informaciji.

Ovakova formulacija testa javnog interesa naravno ukazuje na potrebu da se u Republici Hrvatskoj kontinuirano radi na modernoj i kvalitetnoj regulaciji svih oblika tajnosti podataka, odnosno regulaciji zaštite osobnih podataka i privatnosti, jer je to najbolji način da se ovlasti iz tih zakona ne koriste na način kojim bi se prikrivala kršenja ustava i zakona.

Članak 11.

Nadnaslov iznad naslova koji se nalazi iznad članka 9. Zakona mijenja se i glasi:

«POSTUPAK ZA OSTVARIVANJE I ZAŠTITU PRAVA NA PRISTUP INFORMACIJAMA»

Komentar:

Nadnaslov «Postupovne odredbe» mijenja se u «Postupak za ostvarivanje i zaštitu prava na pristup informacijama» koja formulacija bolje odgovara stvarnom sadržaju odredbi članka koji slijede, osobito u onim dijelima kada se ne radi samo o postupovnim odredbama za ostvarivanje prava na pristup informacijama, već i za odredbe kojima se pravo na pristup informacijama štiti.

Članak 12.

Članak 12. stavak 1. Zakona mijenja se i glasi:

«(1) Na temelju usmenog ili pisanog zahtjeva tijelo javne vlasti obvezno je omogućiti podnositelju zahtjeva pristup informaciji u pravilu istog ili slijedećeg dana, a najkasnije u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva.»

Komentar:

Ovom izmjenom nastoji se tijelima javne vlasti ukazati na to da rok od 15 dana koji je zakonski rok za omogućavanje pristupa informacijama ne treba biti i onaj rok u kojem će se pravo na pristup informacijama i konzumirati. Stoga se u odredbu dodaje formulacija «u pravilu istog ili slijedećeg dana» koja služi kao orijentacija da se korištenje pravom na pristup informaciju treba omogućiti u najkraćem mogućem roku, po mogućnosti odmah ili slijedećeg dana.

Članak 13.

Članak 13. stavak 1. Zakona mijenja se i glasi:

«(1) Ako tijelo javne vlasti ne posjeduje, ne raspolaže ili ne nadzire informaciju, a ima saznanja o nadležnom tijelu, bez odgode, a najkasnije u roku od 8 dana od zaprimanja zahtjeva obvezno je ustupiti zahtjev tijelu javne vlasti koji posjeduje, raspolaže ili nadzire informaciju, o čemu će zaključkom obavijestiti podnositelja.»

Komentar:

Ovom se izmjenom uređuje kako će, u slučaju ustupanja zahtjeva za ostvarivanje prava na pristup informacijama od strane jednog tijela javne vlasti drugom tijelu, podnositelju zahtjeva o tome obavijest ići u formi zaključka, sa svim elementima i značajkama koje zaključak ima u okviru regulative Zakona o općem upravnom postupku, čime podnositelj zahtjeva, dakle može u slučaju ustupanja zahtjeva, utjecati i na to ustupanje.

Članak 14.

Članak 14. stavak 2. Zakona mijenja se i glasi:

«(2) O produženju rokova tijelo javne vlasti bez odgode će, a najkasnije u roku od 8 dana, zaključkom obavijestiti podnositelja zahtjeva i navesti razloge zbog kojih je taj rok produžen.»

Komentar:

Ovom se izmjenom uređuje kako će, u slučaju produženja rokova za ostvarivanje prava na pristup informacijama, podnositelju zahtjeva o tome obavijest ići u formi zaključka, sa svim elementima i značajkama koje zaključak ima u okviru regulative Zakona o općem upravnom postupku, čime podnositelj zahtjeva, dakle može u slučaju produženja roka, utjecati i na to produženje.

Članak 15.

Članak 15. stavak 1. Zakona mijenja se i glasi:

«(1) Tijelo javne vlasti obvezno je donijeti rješenje o prihvaćanju zahtjeva za ostvarivanje prava na pristup informaciji u slučaju kada ne postoje razlozi iz ovog Zakona da se pravo na pristup informaciji može uskratiti.»

Komentar:

Razlog uvođenja obveze donošenja posebnog rješenja i u slučaju kada je zahtjev pozitivno riješen je taj što tijelo javne vlasti podnositelju zahtjeva može dostaviti informacije koje nisu tražene, dakle može formalno (ali ne i supstancijalno) udovoljiti zahtjevu, te i u tom slučaju treba biti doneseno rješenje, kako bi postojala mogućnost ulaganja pravnog lijeka.

Tako primjerice slovenski zakon (iako nema rješenja o prihvaćanju zahtjeva) predviđa da se i u slučaju prihvaćanja zahtjeva može ulagati žalba (ako. npr. to nije informacija koja se zaista tražila).

Članak 16.

Članak 15. stavak 2. Zakona mijenja se i glasi:

«(2) Tijelo javne vlasti obvezno je, uz obrazloženje razloga, donijeti rješenje o odbijanju zahtjeva:

- 1) ukoliko uskrati pravo na pristup informaciji u slučajevima iz članka 8. stavka 1. ovoga Zakona,
- 2) ukoliko tijelo javne vlasti ne raspolaže, ne nadzire, niti ima saznanja gdje se informacija nalazi,
- 3) ukoliko je istom ovlašteniku omogućen pristup istoj informaciji u roku od 60 dana od podnošenja zahtjeva.»

Komentar:

Izmjenom ovog stavka uvažavaju se određene izmjene učinjene u tekstu Zakona, primjerice spajanje stavaka 1. i 2. u članku 8. ovog Zakona.

Članak 17.

Članak 16. stavak 2. Zakona mijenja se i glasi:

«(2) Tijelo javne vlasti obvezno je donijeti posebno rješenje o zahtjevu za dopunu i ispravak dane informacije najkasnije u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva iz stavka 1. ovog članka.»

Komentar:

U slučaju da je tražena dopuna odnosno ispravak dane informacije, tijelo javne vlasti u slučaju kako pozitivnog tako i negativnog postupanje mora donijeti rješenje o tom zahtjevu, a svrha je tog rješenja omogućavanje pravne zaštite, odnosno ulaganja pravnog lijeka, jer i u slučaju kada je zahtjev pozitivno riješen tijelo javne vlasti ispravkom i dopunom ponovno podnositelju zahtjeva može dostaviti informacije koje nisu tražene, dakle može formalno (ali ne i supstancijalno) udovoljiti zahtjevu, te i u tom slučaju treba biti doneseno rješenje, kako bi postojala mogućnost ulaganja pravnog lijeka. Za donošenje posebnog rješenja kojim se informacija dopunjuje ili ispravlja također je rok 15 dana od dana podnošenja zahtjeva za dopunom odnosno ispravkom.

Članak 18.

Članak 19. stavak 1. Zakona mijenja se i glasi:

«(1) Tijelo javne vlasti ima pravo na naknadu stvarnih materijalnih troškova od ovlaštenika u svezi s pružanjem i dostavom tražene informacije, koji ne smiju biti zapreka ostvarivanju prava na pristup informaciji.»

Komentar:

Svrha ove izmjene jest da se utječe na to kako stvarni materijalni troškovi u izuzetno visokom iznosu ne bi bili osnova zaprečavanja ostvarivanja prava na pristup informacijama te se kao iznimka uvodi i slučaj u kojem će se pravo na pristup informacijama ostvarivati i bez plaćanja stvarnih materijalnih troškova, odnosno kada će se plaćati iznos koji je niži od stvarnih materijalnih troškova.

Članak 19.

U članku 19. Zakona iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

«(2) Kriterije za određivanje visine naknade iz stavka 1. ovog članka podzakonskim propisom utvrđuje ministarstvo nadležno za poslove uprave.»

Komentar:

Ovom dopunom želi se utjecati na ujednačavanje regulacije stvarnih materijalnih troškova od strane jednog tijela u Republici Hrvatskoj kako bi se spriječilo da za iste zahtjeve budu naplaćivane različite naknade, unatoč činjenice da se radi o stvarno istim materijalnim troškovima. Ovima bi se također spriječilo da se naplaćivanjem različitih naknada, odnosno određivanjem naknada koje su stvarno značajno više od materijalnih troškova, utječe na zaprečavanje ostvarivanja prava na pristup informacijama.

Članak 20.

Članak 20. stavak 1. Zakona mijenja se i glasi:

«(1) Neovisno o pojedinačnim zahtjevima kojima se traži ostvarivanje prava na pristup informaciji tijela javne vlasti obvezna su na prikladan način, u službenim glasilima i na informatičkom mediju objaviti posebno:

- 1) svoje odluke i mjere kojima se utječe na interese ovlaštenika prava na informaciju, s razlozima za njihovo donošenje,
- 2) informacije o svom radu, uključujući podatke o aktivnostima, organizaciji, troškovima rada i izvorima financiranja,
- 3) informacije o podnesenim zahtjevima, predstavkama, peticijama, prijedlozima, kao i drugim aktivnostima koje su ovlaštenici prava na informaciju poduzeli prema tijelu javne vlasti,
- 4) informacije o natječaju i natječajnoj dokumentaciji za javne nabave, u skladu sa Zakonom o javnoj nabavi.»

Komentar:

Ovom dopunom došlo je do određenog terminološkog usklađivanja: pojam korisnika zamijenjen je pojmom ovlaštenika, a također je i ispravljena interpunkcijska greška na kraju točke 3 ovog stavka. Istom je navedeno kako se predmetne informacije moraju objavljivati kumulativno, u službenim glasilima i na informatičkom mediju, a ne alternativno.

Članak 21.

Članak 21. Zakona mijenja se i glasi:

«(1) Radi osiguravanja javnosti rada, tijela javne vlasti obvezna su svojim općim aktima utvrditi uvjete pod kojima se omogućava neposredan uvid javnosti u njihov rad, naročito neposrednim nazočenjem njihovim zasjedanjima i sastancima.

(2) Tijela javne vlasti obvezna su javnost informirati o:

1) dnevnom redu zasjedanja ili sastanaka i vremenu njihovog održavanja, načinu rada tijela javne vlasti i mogućnostima neposrednog uvida u njihov rad,

2) broju osoba kojima se može istovremeno osigurati neposredan uvid u rad tijela javne vlasti, naročito neposrednim nazočenjem njihovim zasjedanjima i sastancima, pri čemu se mora voditi računa o redoslijedu prijavljivanja.

(3) Tijela javne vlasti nisu dužna osigurati neposredan uvid u svoj rad ako se radi o pitanjima u kojima se po zakonu javnost, može isključiti, odnosno ako se radi o informacijama koje su izuzete od prava na pristup informacijama prema odredbama ovoga Zakona.»

Komentar:

Izmjenom ovog članka smjera se prije svega ukazati da se neposredan uvid javnosti u rad tijela javne vlasti naročito može ostvariti neposrednim nazočenjem zasjedanju i sastancima tijela javne vlasti. Ovom se izmjenom također u stavku 3. formulacija «mora isključiti» mijenja u «može isključiti» obzirom je u relevantnim odredbama Zakona došlo do izmjena.

Članak 22.

Članak 22. stavak 4. Zakona mijenja se i glasi:

«(4) Tijelo javne vlasti posebnom odlukom ustrojiti će katalog informacija koje posjeduje, raspolaže ili nadzire, a koji sadrži sistematizirani pregled informacija s opisom sadržaja, namjenom, načinom osiguravanja i vremenom ostvarivanja prava na pristup informacijama.»

Komentar:

Ovom se izmjenom na kraju odredbe članka 2. stavka 4. dodaje pojam informacija, tako da sada formulacija glasi «ostvarivanje prava na pristup informacijama», a kakav je zakonski pojam određen u članku 3. stavku 1. točki 5.

Članak 23.

Naslov iznad članka 23. Zakona mijenja se i glasi:

«ISKLUČENJE ODGOVORNOSTI»

Komentar:

Ovaj se naslov mijenja kako bi korespondirao tekstu članka 23., a koji tekst se, a kao što je niže-navedeno, također mijenja, uz komentar dan uz taj članak.

Članak 24.

Članak 23. Zakona mijenja se i glasi:

«Odgovorna osoba i službenik za informiranje u tijelima javne vlasti koji u dobroj vjeri, a radi potpunog, točnog, pravodobnog i opširnog obavješćivanja javnosti, izvan granica svojih ovlasti omogući pristup određenoj informaciji, ne mogu biti pozvani na odgovornost ako pristup takvoj informaciji ne podliježe ograničenjima iz članka 8. ovoga Zakona.»

Komentar:

Ovom se izmjenom uvodi isključenje odgovornosti i za odgovornu osobu u tijelu javne vlasti, jednako kao i za službenika za informiranje, a također se to isključenje odgovornosti veže uz potpuno, točno, pravodobno i opširno obavješćivanja javnosti, a kako sada glasi formulacija članka 5. Zakona, sukladno izmjeni i dopuni iz članka 7. ovih izmjena i dopuna.

Članak 25.

Članak 26. stavak 1. Zakona mijenja se i glasi:

«(1) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj tijelo javne vlasti koje:

- 1) suprotno odredbama ovog Zakona onemogući ili ograniči ostvarivanje prava na pristup informacijama,
- 2) ako ne vodi poseban službeni upisnik o zahtjevima, postupcima i odlukama o ostvarivanju prava na pristup informacijama (članak 18.),
- 3) ako ne odredi službenika za informiranje mjerodavnog za rješavanje ostvarivanja prava na pristup informacijama (članak 22. stavak 1.),
- 4) ako ne ustroji katalog informacija koje posjeduje, raspolaže ili nadzire, a koji sadrži sistematizirani pregled informacija s opisom sadržaja, namjenom, načinom osiguravanja i vremenom ostvarivanja prava na pristup informacijama (članak 22. stavak 4.)»

Komentar:

Novčana sankcija mora biti predviđena za sva tijela javne vlasti. Pravne osobe s javnim ovlastima, a kako sada glasi formulacija ovog članka, samo su jedna od kategorija obveznika prava na informaciju, kako je to definirano u članku 3. stavku 1. točki 2. Zakona o pravu na pristup informacijama.

Nadalje, ovom se izmjenom izrijekom navodi da će se izostanak vođenja posebnog službenog upisnika o zahtjevima, postupcima i odlukama o ostvarivanju prava na pristup

informacijama, izostanak određivanja službenika za informiranje mjerodavnog za rješavanje ostvarivanja prava na pristup informacijama te izostanak ustroja kataloga informacija koje posjeduje, raspoláže ili nadzire, a koji sadrži sistematizirani pregled informacija s opisom sadržaja, namjenom, načinom osiguravanja i vremenom ostvarivanja prava na pristup informacijama također smatrati kažnjivim i kažnjavati novčanom kaznom.

Članak 26.

Članak 26. stavak 2. Zakona mijenja se i glasi:

«(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se odgovorna osoba i službenik za informiranje u tijelima javne vlasti novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.»

Komentar:

Novčana sankcija mora biti predviđena ne samo za odgovornu osobu u tijelu javne vlasti, a kako sada glasi formulacija ovog članka, već ta zapriječena odgovornost valja regulirati i službenika za informiranje, kao osobu koja neposredno izvršava poslove u najužem povezano sa odlučivanjem oko ostvarivanja prava na pristup informacijama.

Članak 27.

Članak 26. stavak 4. Zakona mijenja se i glasi:

«(4) Za prekršaj iz stavka 3. kaznit će se odgovorna osoba i službenik za informiranje u tijelu javne vlasti novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna ili kaznom zatvora do šezdeset dana.»

Komentar:

Novčana sankcija mora biti predviđena ne samo za odgovornu osobu u tijelu javne vlasti, a kako sada glasi formulacija ovog članka, već ta zapriječena odgovornost valja regulirati i službenika za informiranje, kao osobu koja neposredno izvršava poslove u najužem povezano sa odlučivanjem oko ostvarivanja prava na pristup informacijama.

Članak 28.

U članku 26. Zakona iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

“(5) Za prekršaje iz ovog članka odgovorna osoba i službenik za informiranje u tijelu javne vlasti će, pored novčane kazne, i stegovno odgovarati prema odredbama općeg akta koji donosi tijelo javne vlasti.”

Članak 29.

Ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskog sabora da utvrdi i izda pročišćeni tekst Zakona o pravu na pristup informacijama.

Članak 30.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u «Narodnim novinama».